

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Kárná odpovědnost dle zákona o advokacii
Diplomantka: Hana Bělohoubková
Autor posudku: JUDr. Jana Balounová, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Tématem diplomové práce autorky je „*Kárná odpovědnost dle zákona o advokacii.*“ Za cíl práce si autorka v úvodu práce vymezila „*podrobněji analyzovat problematiku institutu kárné odpovědnosti, a to z hlediska teoretického i praktického. Součástí práce bude kritické zhodnocení aktuální právní úpravy včetně posledních významných novelizací.*“ Je možné konstatovat, že autorkou vymezené téma, zadání i cíl nepochybně odpovídají požadavkům kladeným na tento druh kvalifikační práce.

2. Přístup studenta k řešení zadaného úkolu, původnost a úroveň práce s prameny:

Autorka si pro svoji práci vybrala téma nepochybně zajímavé a originální, kdy v této souvislosti se autorce podařilo dostatečně vymezit i cíl práce. K samotnému naplnění cíle práce se však autorce podařilo dospět pouze částečně, když z teoretického hlediska je práce zpracována nedostatečně a vykazuje výrazné teoretické nedostatky.

Předložená diplomová práce se vedle úvodu a závěru člení na 5 samostatných kapitol, které jsou dále strukturovány do jednotlivých podkapitol. Nejprve se autorka věnovala historickému exkurzu a kárné odpovědnosti v advokacii (kapitola 1 a 2), následně pak již více praktickým otázkám spojeným s kárným proviněním (kapitola 3), kárnými opatřeními (kapitola 4) a kárným řízením (kapitola 5).

První kapitola práce věnovaná historickému exkurzu je dle názoru autora tohoto posudku až zbytečně rozsáhlá, a to obzvláště za situace, kdy diplomantka víceméně pouze shrnuje skutečnosti z jiných odborných publikací, původní prameny však sama nepoužívá. V úvodu práce se autorka vyjadřuje tak, že „*seznámení se s vývojem této profese považuje za klíčové k pochopení aktuální problematiky institutu kárné odpovědnosti.*“ Z textu práce však již není zřejmé, proč zrovna tento historický exkurz by měl být pro pochopení institutu kárné odpovědnosti klíčový.

Diplomová práce je logicky strukturována, jednotlivé kapitoly jsou navzájem propojeny a poměrně systematicky na sebe navazují. Kladně lze hodnotit i vyváženost jednotlivých kapitol, Po formální stránce práce splňuje požadavky na ni kladené, je prostá překlepů či gramatických chyb (*snad s výjimkou toho, že Ministerstvo spravedlnosti se píše s velkým M*).

Při zpracování práce vycházela autorka zejména z komentářové literatury, ze znění právních předpisů a též např. z kárných rozhodnutí kárné komise České advokátní komory. Uvedené zdroje však autorka téměř nedoplňuje judikaturou soudní, což by práci nepochybně

prospělo. Pokud pak autorka např. konstatuje, že Ústavní soud dospěl k nějakým závěrům, neuvádí již toto konkrétní soudní rozhodnutí, ale pouze odborný zdroj, z něhož čerpala.

Strukturu použitých pramenů je možné považovat za dostatečnou. Z hlediska práce s použitými prameny lze konstatovat, že autorka prokázala schopnost pracovat s právními předpisy i kárnými rozhodnutími, nicméně ve vztahu k práci s odbornými texty byla tato schopnost prokázána pouze částečně. Autorka totiž na řadě míst své diplomové práce závěry z odborných zdrojů (zejména z komentářové literatury) pouze přejímá, bohužel se však nad nimi již dále nezamýšlí, podrobněji je neanalyzuje a již vůbec se ani nesnaží tyto kriticky hodnotit, což by si však řada takových závěrů nepochybně zasloužila. Byť jsou komentáře psány profesionály z příslušného oboru, nemělo by k nim být přistupováno tak, že tyto jsou vždy správné a nepřekonatelné, a tedy přebírat závěry zde uvedené bez další analýzy. Na řadě míst pak autorka zcela zbytečně odkazuje na sekundární zdroje, když se přitom jedná o úpravu vyplývající z právních předpisů (např. str. 15, 22, 26, 31, 50, 53 apod.).

Autor tohoto posudku má dále za to, že diplomantka zřejmě opomněla, že svoji diplomovou práci píše na Katedře správního práva, když zejména z druhé kapitoly práce je očividné, že autorka patrně nereflektovala základy správního práva, potažmo fungování veřejné správy. K tomuto si příkladmo dovoluji uvést následující připomínky:

- na str. 17 autorka uvádí prameny právní úpravy kárné odpovědnosti, kdy mezi tyto právní prameny (není zřejmé, zda je myšleno prameny práva?) řadí i etický kodex a Sbíрку kárných rozhodnutí,
- na str. 18 autorka konstatuje, že „*tímto zvláštním zákonem je právě stavovský předpis...*“, dále pak uvádí, že stavovský předpis je „*předpisem hmotněprávním, který stojí vedle zákona o advokacii a stanoví podmínky pro vznik kárné odpovědnosti advokáta.*“ Z uvedeného není zcela zřejmé, co tímto konstatováním autorka přesně myslela, pokud však tyto závěry nejsou dále rozvedeny, svědčí to o nesprávném pochopení základů správního práva,
- skutečně je Česká advokátní komora samosprávným orgánem pro státní správu advokacie? (str. 18),
- jakým způsobem advokát odpovídá za své chování soudům, jestliže jsou činné v kárném řízení? (str. 18).
- není zřejmé, z jakého důvodu autorka konstatuje, že „*disciplinární delikty jsou svojí povahou mezi soukromoprávními a veřejnoprávními delikty*“ (str. 19),
- projevem jakého principu je to, že je advokát postižen za své jednání Českou advokátní komorou? (str. 20),
- na str. 20 autorka dále řadí mezi právní předpisy jednak právní předpisy o advokacii, jednak zřejmě i stavovské předpisy,
- na str. 25 autorka dále konstatuje, že „*pod pojem zvláštní zákon je možné podřadit všechny právní předpisy,*“
- na str. 29 autorka přehlíží možnost postižení advokáta za protiprávní jednání v rámci přestupkového řízení.

Výše uváděné pak už jen dokresluje ta skutečnost, že etický kodex, jakožto usnesení představenstva České advokátní komory, je autorkou v seznamu literatury zařazen mezi právní předpisy.

Kladně hodnotit lze naopak nepochybně druhou, praktičtější pojatou část práce, kdy lze zejména ocenit práci s kárnými rozhodnutími, jejich rozbor a praktické příklady s tím spojené. V této části práce je již možné se setkat i s názory autorky, nicméně těchto by zde s ohledem na téma a možné sporné otázky s tím spojené mohlo být podstatně víc. Práce je naopak prosta jakýchkoliv polemik či řešení sporných otázek, autorka právní úpravu hodnotí víceméně

pozitivně a jak sama uvádí v závěru práce, při studiu tohoto institutu (myšleno zřejmě kárné odpovědnosti dle zákona o advokacii) nenarazila na žádné výrazně problematické místo.

3. Přínos práce a aktivita studenta během zpracování:

I přes výše uvedené připomínky je možné konstatovat, že práce byla zpracována odpovídajícím způsobem. Diplomantka v průběhu zpracování práce využila možnosti konzultace s vedoucím práce, připomínky vedoucího práce byly diplomantkou ve většině případů reflektovány (*byť bohužel ne úplně všechny, čemuž odpovídají i výše uváděné připomínky*), současně autorka při zpracování práce projevila dostatečnou míru samostatnosti.

4. Celkové hodnocení práce:

I přes výše uvedené výtky lze posuzovanou práci považovat za práci, která odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž zadání a cíl práce byly víceméně naplněny, byť výše uváděné připomínky ve vztahu k základům správního práva nelze nereflektovat.

Předloženou diplomovou práci tak lze i pře výše uvedené doporučit k obhajobě, přičemž s ohledem na výše zmiňované navrhuji její hodnocení, v závislosti na průběhu a úrovni ústní obhajoby, prozatím stupněm „dobře.“

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autorka měla vyjádřit k připomínkám uvedeným v tomto posudku a současně by měla být schopna formulovat závěry, ke kterým při zpracování práce dospěla.

Dále navrhuji, aby se autorka vyjádřila k povaze a závaznosti stavovských předpisů a prezentovala alespoň jednu spornou otázku, kterou shledává v problematice kárné odpovědnosti advokátů, resp. advokátních koncipientů.

V Plzni dne 23.4.2021

JUDr. Jana Balounová, Ph.D.